

wijze dan wij, menschen, dat plegen te doen. Het waren zeker slachtoffers van mijn carbolineum, dacht ik, en om er eens een van nabij te zien, ving ik een exemplaar op. Tot mijn grootste verbazing had ik eensklaps twee levende mieren tusschen mijn vingers: een groote en een kleinere. Van begraven geen sprake! Oplettend toezien bij het reetje in den vloer, zag ik af en toe een mier zich naar buiten werken, die een jonggeborene voorzichtig wegdroeg! Een week later was het mierenbezoek aan de hut geheel gestaakt. De laatste der geredde poppen was zeker uitgekomen.

Hoe fel mijn vervolging ook is geweest, ik heb toch mijn doel niet bereikt. Uit de verstrooiing heeft zich weer een kolonie gevormd, nu op den top van den heuvel achter de hut. Ik heb ze laten begaan, begrijpend dat ik in den zomer toch de duizenden niet treffen kon, die de jachtvelden afloopen, het vee verzorgen of bouwmaterialen aanvoeren. De tallooze doorgebeten pophuidjes, die ik onlangs in de nabijheid van het nieuwe nest zag liggen, gaven mij de overtuiging dat de schrik hen niet met onvruchtbaarheid heeft geslagen. Als zij zich maar een beetje wisten te matigen, zou ik zeker nooit één daad van vijandschap bedrijven tegen deze meest aantrekkelijke van alle insecten.

Bussum, Sept. 1904.

H. N. de F.

TUSSILAGO FARFARA L.

(Klein Hoefblad.)

Neen, ik houd niet van de bloembollenvelden; ze maken op mijn oog denzelfden indruk als bijvoorbeeld een bouquet kunstbloemen, die, hoe

natuurlijk ook, toch steeds iets gemaakts hebben. De rechtehoekige verschillend gekleurde velden, zoo uiterst regelmatig naast elkaar liggend, zijn wel aardig om eens gezien te hebben, maar om nu in 't voorjaar tegen je kennissen te zeggen: „Jongens, heb je de bloembollenvelden bij Haarlem wel eens gezien? Neen? Nu dan moet je er heen. Prachtig hoor!” Och, zie je, daar voor zijn ze me veel te weinig natuurlijk.

En dan die prentbriefkaarten met rood, geel, wit etc. naast elkaar, liefst zoo ordinair mogelijk van kleur; ze zijn bepaald kwetsend voor je schoonheidsgevoel, maken een goedkoop indruk. En waar schilders dit minder gelukkig

onderwerp als doel van hunne artistieke uitingen kozen, nog nooit zag ik iets, in dat genre gewrocht, dat me prettig aanded. Hoogstens van een van m'n kennissen een: „Zoo is 't wel, maar mooi is toch anders.”

De eenige, die nog mooi doet door kleur, is de Crocuscultuur. Prachtig harmonieeren 't paars, lila,

•KLEIN•HOEFBLAD•

wit en groen met elkaar, welke harmonie alleen hier en daar verstoord wordt door een chromaatgeel veld. In de eerste aflevering kreeg ge al een wenk lezer, om inplaats van naar Haarlems bloembollenvelden naar de Dotterbloemen aan den Amstelveenschen weg te gaan zien. Inderdaad, hoeveel prettiger en mooier is zoo'n brok natuur, vooral als er gebeweeg van kinderen in is. Waar zoo een brutaal geel veld bij de crocussen hindert, hier hindert 't geel niet, daar 't gelijkelijk over 't groen

verdeeld is, en voor alles niet is aangelegd in rechthoeken of iets dergelijks.

Op een Zondagmorgen, toen ik als naar gewoonte me naar 't sportterrein in de Constantijn-Huygensstraat begaf, kwam ik voor 't eerst op 't binnenplein van 't oude slot.

Een zeldzaam mooie plek, een ware ruïne, en voor mijn voeten, tusschen 't gras en de steenen, een heel veld gele bloemkopies, alle in één richting zich neigend en af en toe door een op dit afgesloten plein verdwaalden rukwind bewogen.

Zie, dit deed nu nog veel mooier dan de dotterbloemen, dit pleintje met hoefblad geel tegen deze ruïne, stemmig en eenvoudig van kleur met hare bemoste oude muren, ge-

broken verweerde vensterruiten en uit hun hengsels knarsende deuren. Nog een paar weken, en de bloempjes van 't hoefblad zijn uitgebloeid zoodat gij, Amsterdamsche lezers, die ze mogelijk zoudt willen gaan zien, hiervoor te laat zoudt komen. Toch is dit pleintje ook zonder hoefblad (een typische oude pomp staat er en nog meer) een bezoek overwaard, en 't is zoo vlak bij. Mij trof vooral 't verval, dat overal om u spreekt, en vóór u 't hoefblad, zijn gele en bruingele bloemkorfjes aan de geschubde

stengels, overhangend, in de lentelucht bengelend als symbool van een ontwakend natuurleven.

Vlug er bij lezers, want 't pleintje dreigt opgeruimd te worden en ontdaan van oude schoenen, hoeden, emmers en . . . van hoefblad. Rondwarende werklieden met vensterruiten, de heen en weer snellende en bedrijvige portier, kortom alle voorboden van de dreigende voorjaars schoonmaak zijn aanwezig.

Zeldzaam is ons bloempje niet, heden zag ik 't ook nog in den tuin van 't Rijksmuseum. Maar 't feit, dat 't een van onze eerstelingen is maakt dat ik veel van 't klein hoefblad houd. Zeldzaam is echter de vergroeiing op bijgaande reproductie toch zeker wel?

A'dam. April 1904.

J. GODEFROY JR.

AQUARIUM EN TERRARIUM.

Alle mij in den loop van den winter gedane vragen zal ik trachten in een doorlopend opstel te beantwoorden. 't Is nu de tijd om de eerste voorbereidselen te maken voor repareren, vernieuwen en vullen. Als binnen eenige weken de eerste kikvorscheieren gevonden worden, de salamanders te water gaan en de hagedissen 's morgens het Maartzonnetje zoeken, moeten we klaar zijn.

Wie een aquarium met houten lijsten bezit en dat op zolder of in den kelder droog heeft laten staan, doet verstandig het nu alvast op lekken te onderzoeken. In de meeste gevallen heeft hier of daar de stopverf, uit welke specie ook bereid, losgelaten en er sijpelt water door de naden. En is dit gelukkig niet het geval, dan komt er allicht in de hoeken wat menie bloot.

Opnieuw stoppen over alle naden, is steeds aan te raden na lang droog staan, ook al is er niet dadelijk een lek te bespeuren. Een goede stopmassa kan bereid worden naar het volgend recept. Koop wat menie-verf of maak ze eerst zelf met wat menie en lijnolie, bestrijk met een dunne smalle kwast alle hoeken, vooral daar waar drie vlakken samenkomen, herhaal dat na een paar dagen. Maak intusschen een dun papje uit de rest van de gekookte menie en voeg daar loodwit bij tot de pap flink dik en stijf is geworden. Dan alles goed doorkneden met een paar lepeltjes kopallak. Om een mooi kleurtje aan de randen te geven kan een paar dagen na het stoppen de naad overgeschilderd worden met een dun laagje porceleinverf of enamel.

Eerst als de gebruikte stopverf goed droog is, probeert ge of ze overal gepakt heeft; is dat zoo

